

Níkos 'Aléξης 'Aslánoglou

Poiήματα

TRISTIS USQUE AD MORTEM

Περίλυπος μέχρι θανάτου είμαι

Περνᾶς τώρα έσύ άπό μακριά φορτωμένος χρόνια σιωπής
δειλινά φθινοπώρου σέ άδειες πλατείες
χρόνια άγαπης νεκρής

Περνᾶς τώρα έσύ
καί μον θυμίζεις τό χτύπο τῆς φλέβας στόν καρπό¹
κορμί πού τό 'νιωσα
θάλασσα τῆς γερασμένης άναμονής

"Ενα τσιγάρο μόνο στό στόμα
καπνίζοντας έναν κόσμο έγκατάλειψης

Τό λιμάνι άπόψε είναι ήρεμο
κοιμοῦνται τά φορτωμένα καράβια
οί ίσκιοι τῆς νύχτας στό καλντερίμι τῆς άμαρτίας

Δέν έχω τό νόημα πιά πώς περνᾶς

MNHMH

Μέσα στά σκονισμένα χαρτιά πού δ ήλιος ξεγυμνώνει
ξένο δωμάτιο, ύρωμα βορινό, θολωμένες μορφές
στήν ίδια γή, συγκεχυμένα ποτήρια άπό άνάσες

"Ενα κιτρινισμένο φύλλο άγγισα
φτερούγα άπό άνάμνηση τού 48

Βαθμοί λατινικῶν καί ἀρχαῖο θέμα
langues vivantes, sciences naturelles

'Ο ταξιδιώτης πού ἔφυγε προχθές
ἀφησε τό ἀχνάρι τού Βορρᾶ στά δάχτυλά μου

'Η μνήμη του στή θλίψη ένός καλοκαιριοῦ
θά λιγοστεύει